

Eerste dag Rosj HaSjana 5776 - De Koning regeert

We beginnen dit jaar met beelden op ons netvlies van vluchtelingen die op weg zijn naar Europa, naar ons. Beelden die ons een rotgevoel geven en tegelijkertijd een gevoel van angst voor de toekomst.

En dan is het Rosj HaSjana. Wat moeten we ermee? Hoe moeten we ermee omgaan? De parasja voor Rosj HaSjana is altijd Netzawiem. Daarin staat beschreven dat Hasjeem in principe bereid is iedereen te vergeven. Een fijne gedachte zo aan het begin van de Aseret Jemee Tesjoewa.

Er is echter een uitzondering. Er is iemand waarvan de Tora zegt: zo iemand wil HaSjeem niet vergeven. Iemand die zegt: ik doe waar ik zin heb en met mij zal het allemaal wel goed komen. Zo iemand wil HaSjeem niet vergeven. En die gedachte geldt voor ons ook op deze bijzondere dag.

We mogen denken wat we willen over de situatie, waar wij toch niet zo veel aan kunnen doen behalve één ding; met mij komt het wel goed, mij maakt het niet uit.

Niet de ge- en verboden van de Tora, niet de gevaren in deze wereld, het raakt mij allemaal niet. Dát mogen we niet zeggen. Juist niet vandaag. Juist vandaag beslist HaSjeem over de vrede in de wereld; 'over de landen wordt gezegd: wie voor de vrede? Wie voor honger? (moesaf Rosj HaSjana). Wat moeten we dan wél denken?

De teroeá. De sjofartoon die de Tora expliciet verplicht stelt vandaag, is een trillende toon. De tekie'a een stevige, vaste. En het idee is als volgt: als iemand de trillingen van de wereld aan wil kunnen dan moet hij weten dat er een rotsvast geloven onder ligt.

Zijn wij aardbevingsbesteding? Kunnen we tegen een stootje? Is ons geloof in HaSjeem als Koning van de wereld op orde? Dat moeten onze gedachten zijn als we de sjofar horen. Wat er ook gebeurt met ons, de Koning regeert en Hij bepaalt.